

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Folketinget vedtog i perioden december 1996 til juni 1997 forskellige ændringer i reglerne om skattefri rejsegodtgørelse, jf. lov nr. 1063 af 12. december 1996 og lov nr. 452 af 10. juni 1997. Der henvises vedrørende Folketingets behandling heraf til lovforslag nr. L 99 og nr. L 257, 1996-97.

Hovedformålet med ændringerne var at skabe ligestilling mellem privat ansatte og offentligt ansatte, at skabe ligestilling mellem forskellige lønmodtagere og så vidt muligt sikre, at standardsatserne for skattefri rejsegodtgørelser svarer til de gennemsnitlige faktiske merudgifter, der er forbundet med at være på rejse.

Ændringerne indebar bl.a. en nedtrapning af de hidtidige standardsatser for skattefri rejsegodtgørelser og en afskaffelse af muligheden for at anvende en standardsats for logiudgifter.

De nye regler indføres fra april 1999 til begyndelsen af 2001.

Regeringens forslag om en nedtrapning af standardsatserne byggede bl.a. på en formodning om, at satserne manglede sammenhæng med de faktiske omkostningsforhold, og på resultatet af en undersøgelse, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd havde foretaget af udgiftsforholdene i forbindelse med rejser inden for det enkelte erhverv. Undersøgelsen byggede hovedsagelig på oplysninger fra de berørte erhvervsgruppers egne organisationer. I arbejdet med afdækning af omkostningsniveauet blev vore nabolandes regler for skattefri rejsegodtgørelse ikke undersøgt.

De nedtrappede danske standardsatser har vist sig i en del tilfælde at være lavere end de tilsvarende satser for tjenesterejsende fra de lande, Danmark normalt sammenligner sig med, bl.a. Norge, Sverige og Tyskland.

Ifølge oplysninger fra organisationer og virksomheder betyder de skærpede regler, at de ansatte i større udstrækning rejser efter regning, hvilket øger det administrative arbejde, der er forbundet med navnlig eksportaktivitet. En del virksomheder har samtidig erfaring med, at det i visse dele af verden er vanskeligt at skaffe bilag, der indeholder tilstrækkelige informationer til, at dokumentationskravet kan anses for opfyldt, da normen for detaljeringsgraden i bilagene kan være forskellig i de enkelte lande. Samtidig er der en

øget risiko for, at bilag fra visse dele af verden er falske, da det ikke er usædvanligt, at man her tilbyder den rejsende frihed til at vælge de beløbsstørrelser m.v., der skal anføres bilaget.

Dele af erhvervslivet anslår, at de nye regler indebærer en tredobling af eksportvirksomhedernes udgifter til at have folk på rejse, og det kan indebære, at omkostningerne stiger så meget, at Danmark taber markedsandele. Dette er især uheldigt på et tidspunkt, hvor dansk eksport i forvejen er klemt, bl.a. fordi vores omkostninger er steget mere end i udlandet.

I den gældende lovgivning har ligningsrådet kompetence til fra og med 1. januar 2001 at forhøje satserne med et grundbeløb på 100 kr. pr. døgn ved overnatning i lande, hvor leveomkostningerne er væsentligt højere end i Danmark. Denne mulighed er imidlertid ikke tilstrækkelig til at sikre et konkurrencemæssigt forsvarligt satsniveau for en del rejsemål, og det foreslås derfor, at standardsatserne for disse rejsemål hæves således, at de tilnærmes niveauet i Danmarks nabolande.

For at minimere muligheden for en skattefri overkompensation samtidig med, at konkurrencehensynet tilgodeses, tager de her foreslåede standardsatser til dækning af merudgifter til kost og småfor nødenheder udgangspunkt i niveauet for de tyske satser. Tyskland er et konkurrerende naboland med satser, der generelt ligger højere end de danske, men lavere end i andre af vore nabolande, eksempelvis end de norske, svenske og finske satser.

Af hensyn til en fortsat forenkling af administrationen med rejsegodtgørelserne foreslås det, at der kun fastsættes fire satsniveauer, hvorefter rejsemålene grupperes.

Det foreslås endvidere, at Ligningsrådet i visse tilfælde kan forhøje satserne.

Virksomheder påføres øgede udgifter til overnatning og administration i forbindelse med afskaffelsen af muligheden for at anvende en standardsats for logiudgifter. Det skyldes, at medarbejderne i højere grad vælger at overnatte på hotel, når udgiften nu dækkes efter regning, i stedet for at vælge overnatningsfaciliteter af moderat eller primitiv standard, som medarbejderne tidligere havde et økonomisk incitament til.